

anstalterne for sindssyge have de forskellige Forplejningsklasser, hvor Betalingen varierer fra 200 Kr. op til 900 Kr. Jeg ser ikke, hvorfor man ikke paa Aandssvageanstalternes Omraade kunde komme til noget lignende, naar de vare Statsanstalter. Jeg skal dog som sagt ikke tage dette Spørgsmaal op for Alvor, men nævner det kun, fordi det ærede kongevalgte Medlem synes at være tilfreds med den nuværende Ordning og at have en fuldstændig Tillid til, at den vil kunne staa igennem mange Aar. Det er dette, jeg ikke tror.

Jeg er enig i de Udtalelser, der fremkom om, at Ordningen af de finansielle Forhold for Ebberødgaard-Anstalten er alt andet end heldig. Ebberødgaard vil nu indfri nogle Prioriteter, i alt 7 Prioriteter, som staa til $4\frac{1}{2}$ a 5 pCt., de fleste til $4\frac{1}{2}$ pCt. Disse Prioriteter skulde indfries ved Hjælp af det Laan, som Staten skal garantere. Men det eneste, man opnaar derved, er, at man faar een Debitor i Stedet for flere, thi efter de Oplysninger, der ere fremkomne i det andet Ting, skal Anstalten nu betale $4\frac{1}{2}$ pCt. af det ny Laan, og $4\frac{1}{2}$ pCt. er det samme, som Carlsberg Glyptotek i Øjeblikket faar for det største Laan, som nu staa i den. Men derved er formentlig ikke noget at gøre, da højere Hensyn ikke gøre det muligt for Staten selv at yde det Laan af 1 Mill. Kr., som er fornødent for at hele Omordningen kan finde Sted. Det er min Tro, at Ebberødgaard-Anstalten med den ny Prioritet vil have ikke saa lidt Vanskelighed ved at klare sig, og vil da ligesom den anden Anstalt være henvist til atter at komme til Statskassen med Anmodning om forøget Tilskud. I § 3 omtales et Beløb af 270,000 Kr., som foreløbig er baandlagt. Det bliver tilovers fra Brejning-Anstalten ved Salget af Ejendommene i Valby og Lyngby. Det er vist meget rigtigt, at disse Penge ere baandlagte. Uden at jeg skal komme videre ind paa den Maade, hvorpaa Byggeforetagerne ere gaaede for sig i Brejning, skal jeg dog bemærke at der maa gaas frem med stor Varsomhed. At denne Aandssvageanstalt, som skal være beregnet paa at optage 600 Alumner, er kommen saa overordentlig højt op med Udgifterne, som den er, har Anstaltens Forstander i hvert Fald i dette Tilfælde ikke den største Skyld i. Det er min Overbevisning, at Ansvarer maa hvile paa den Arkitekt, der har gjort Overslaget, hvorefter hele Bygningskomplekset blev anslaaet til at koste 1,250,000 Kr. Men det forandrer jo ikke Sagen.

Bygningskomplekset staa nu i dette Øjeblik Anstalten imellem 1,500,000 og 1,600,000 Kr., og saa mangler der endnu to ikke uvæsentlige Bygninger, nemlig et Belysningsanlæg og en Vadskeanstalt. Jeg ved ikke, hvorfor saadanne Etablissementer skulde bygges med saa stor en Luksus, som der er udfoldet i Brejning. Jeg har ikke været paa selve Anstalten, men naar man kører der forbi, ser man et Kompleks af Palæer, som præsenterer sig overordentlig smukt. Jeg finder, det er naturligt, at man, naar man bygger fra nyt, bygger hensigtsmæssigt og tillige kønt, men der er en Grænse for alt, og den umaadelige Luksus og Pragt, der er anvendt paa disse Bygninger og det hele Arrangement, kan ikke andet end forbavse og fremkalde en Kritik, som berettiger til at anmode Ministeren om ved Anvendelsen af de tiloversblevne 270,000 Kr. at lade de to Bygninger der mangle, blive opførte i en noget beskednere Form end hele det øvrige Etablissement. Med disse Bemærkninger skal jeg for mit Vedkommende anbefale Loven, i alt væsentlig som den foreligger. Men da der jo er mange Spørgsmaal, som nødvendigvis maa kræve en noget nøjere Overvejelse, end der kan gives dem under en Debat her i Tinget, vil jeg ogsaa med det ærede andet kongevalgte Medlem (Goos) finde det naturligt, at Forslaget henvises til et Udvalg, der i øvrigt, antager jeg, meget hurtigt vil kunne tilendebringe sit Arbejde.

Goos: Det allersidste Punkt, som den ærede Taler, der nu satte sig, berørte, nemlig Luksusen ved Anlægget Brejning, har jeg ikke nogen Anledning til at dvæle videre ved. Jeg skal kun erindre om, at der forelæa en Udtalelse fra en bygningskyndig Mand i Fjor, som blev fremkaldt ved den Overskridelse, som da forventedes, og saa vidt jeg erindrer — jeg havde den Gang med den at gøre, fordi jeg fungerede for min daværende syge Kollega — gav denne Udtalelse det Hovedindtryk, at der langt fra var anvendt nogen Luksus, men at snarere en Del af de tekniske Krav, som stilles til en Nutidsbygning med det særlige Øjemed, som der her er Tale om, ikke vare opfyldte.

Naar det ærede Medlem mente, at jeg havde været for forhaabningsfuld med Hensyn til den Tid, i hvilken dette Lovforslag vilde skaffe Ro i Spørgsmaalet om Forsorgen for de aandssvage, skal jeg dertil bemærke, at min Betragtningssmaade gaar ud fra, at man som nu lader sig nøje med at skaffe Anstaltsplads til om-